

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie z wniosku **Z. G.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie za tymczasowe aresztowanie w sprawie
Sądu Okręgowego w L.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 27 sierpnia 2015 r.,

kwestii dopuszczalności rozpoznania kasacji pełnomocnika wnioskodawcy od
wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 stycznia 2015 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L.

z dnia 30 września 2014 r.,

p o s t a n o w i ł

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.
pozostawić bez rozpoznania kasację pełnomocnika Z. G.

UZASADNIENIE

Kasacja to nadzwyczajny środek zaskarżenia, który w ściśle określonych ustawą przypadkach może być wniesiony przez stronę lub podmioty specjalne wymienione w art. 521 k.p.k. od prawomocnych orzeczeń wydanych w sprawach karnych. Strona wnosi kasację do Sądu Najwyższego za pośrednictwem sądu odwoławczego, który wydał zaskarżony kasacją prawomocny wyrok kończący postępowanie. Termin do wniesienia kasacji przez stronę wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Prezes sądu odwoławczego, do którego

wniesiono kasację bada, czy kasacja wniesiona została przez osobę uprawnioną i w ustawowym terminie; sprawdza, czy kasacja jest dopuszczalna w danej sprawie, czy oparto ją na podstawach określonych w art. 523 § 1 k.p.k. oraz dokonuje kontroli kasacji pod kątem spełniania przez nią wymagań formalnych. Obowiązki takie nakłada na prezesa sądu, do którego wniesiono kasację przepis art. 530 § 2 k.p.k.

Prawidłowość kontroli dokonanej przez prezesa sądu odwoławczego podlega jeszcze badaniu przez sąd, który rozpoznawać ma przyjętą już kasację, to jest przez Sąd Najwyższy. Zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k., jeżeli kasacja nie odpowiada wymogom określonym w art. 530 § 2 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia ją bez rozpoznania mimo wcześniejszego przyjęcia. Jednym z przepisów wymienionych w art. 530 § 2 k.p.k. określających wymogi, które badane są najpierw przez prezesa sądu odwoławczego, a następnie przez Sąd Najwyższy jest sprawdzenie okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k. Przepis ten dotyczy sytuacji, w której wniesione pismo procesowe nie odpowiada wymogom formalnym, a strona wezwana do usunięcia braku w terminie 7 dni nie uzupełnia braku w wyznaczonym terminie. Wówczas pismo to uznaje się za bezskuteczne, o czym poucza się stronę wzywając do uzupełnianie braku.

Jednym z braków formalnych pisma procesowego jest brak opłaty wyznaczonej odrębnymi przepisami. W przedmiotowej sprawie wnioskodawca ubiegał się o zwolnienie od opłaty od kasacji. Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 13 maja 2015 r. nie uwzględnił wniosku Z. G. (k. 702 akt). Po wydaniu postanowienia wezwano Z. G. i jego pełnomocnika do usunięcia braku formalnego kasacji przez uiszczenie opłaty w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji (k. 703 i 705 akt). Pisma zawierające te wezwania zostały doręczone Z. G. w dniu 21 maja 2015 r. (k. 706) i jego pełnomocnikowi w dniu 22 maja 2015 r. (k.707 akt). Pismo adresowane do Z. G. odebrane zostało przez dorosłego domownika, co zgodnie z art. 132 § 2 k.p.k. oznacza, że doręczenie było prawidłowe.

Zgodnie z brzmieniem art. 123 § 1 k.p.k. do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Termin 7 dniowy określony w pismach skierowanych do Z. G. i jego wnioskodawcy mijał zatem odpowiednio w dniach 28

maja i 29 maja 2015 r. Tymczasem uiszczenia opłaty dokonano w dniu 1 czerwca 2015 r., co wynika z potwierdzenia przelewu (k. 709 akt). Prezes Sądu Apelacyjnego powinien w tej sytuacji uznać, że wniesiona przez pełnomocnika Z. G. kasacja jest obarczona brakiem formalnym, którego po stosownym wezwaniu nie usunięto w wyznaczonym terminie. Konsekwencją tego uznania powinno być wydanie na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji.

Wobec faktu, że kasacja pełnomocnika wnioskodawcy została jednak przyjęta zarządzeniem z dnia 8 czerwca 2015 r. i wpłynęła do Sądu Najwyższego, stosownej kontroli prawidłowości przyjęcia kasacji dokonał na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy.

Przytoczone fakty i wskazane dokumenty świadczą o tym, że kasacja pełnomocnika Z. G. nie została opłacona w terminie mimo stosownego wezwania. Postępowanie kasacyjne jest postępowaniem sformalizowanym, a termin z art. 120 § 1 k.p.k. nie jest terminem zawitym, co oznacza, że czynność procesowa dokonana po jego upływie jest bezskuteczna i nie można terminu tego przywrócić w trybie przewidzianym w art. 126 k.p.k.

Z powyższych względów konieczne było pozostawienie kasacji pełnomocnika Z. G. bez rozpoznania.